

OPINIE JURIDICĂ

cu privire la

Raportarea psihologilor la Ordinul Ministrului Sănătății nr. 649/2019

Prezenta opinie juridică a fost redactată de Societatea Civilă de Avocați Fenechiu, Savu & Asociații, la solicitarea Colegiului Psihologilor din România, pe baza informațiilor puse la dispoziția noastră de către client. În acest sens menționăm faptul că acest material poate fi completat și/sau nuanțat în funcție de datele concrete aplicabile și de alte solicitări exprese ale clientului. Conținutul prezentei opinii reprezintă în mod exclusiv expresia analizei noastre ca avocați și nu este menit a garanta vreun rezultat conform acesteia.

Sediul materiei:

1. Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România;
2. Hotărârea nr. 788 din 14 iulie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România;
3. Ordinul Ministrului Sănătății nr. 646/2019 privind aprobarea documentației pentru înființarea și înregistrarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical.

În România, exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, este reglementată de Legea nr. 213/2004, Normele metodologice de aplicare ale acesteia, aprobate prin HG 788/2005 și prin documentele de organizare și funcționare emise de forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România.

Potrivit dispozițiilor art. din Legea nr. 213/2004 "Prezenta lege reglementează modul de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România."

Potrivit dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 213/2004 "(1) Cabinetele individuale de psihologie, constituite potrivit legii, se declară la Colegiul Psihologilor din România. Raporturile contractuale se stabilesc între psihologul cu drept de liberă practică și beneficiarul serviciilor oferite de acesta. (2) Cabinetele individuale se pot asocia prin contract și se declară la Colegiul Psihologilor din România. (3) Formele și modalitățile de exercitare a profesiei, declarate la Colegiul Psihologilor din România, sunt înregistrate în mod obligatoriu în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România.

Potrivit art. 15 din același act normativ, "(1) Societățile civile profesionale se constituie, în condițiile legii, prin contract de societate civilă încheiat între 2 sau mai mulți psihologi cu drept de liberă practică, și sunt declarate la Colegiul Psihologilor din România."

În conformitate cu dispozițiile art. 39 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 "(1) Controlul și supravegherea exercitării profesiei de psiholog se realizează de către membrii Comitetului director în conformitate cu procedurile stabilite prin hotărâre a Consiliului Colegiului Psihologilor din România. (2) Comitetul fiecărei filiale teritoriale controlează activitatea profesională a membrilor Colegiului Psihologilor din România din zona de responsabilitate, în limitele mandatului dat de Comitetul director."

Potrivit art. 53 din actul normativ susmenționat "Spațiile necesare desfășurării activităților prevăzute la art. 5 din lege, precum și dotările aferente sunt stabilite, pentru fiecare formă de exercitare a profesiei de psiholog, prin hotărâri ale Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România."

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 24 lit. f) din legea 213/2004 Colegiul Psihologilor din România "atestă dreptul de liberă practică al psihologilor și gestionează Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România".

Având în vedere dispozițiile legale susmenționate, concluzionăm următoarele:

În România singurul act de recunoaștere și de conferire a titlului profesional este atestatul de liberă practică emis de către Colegiul Psihologilor din România, în baza căruia psihologul deține dreptul de a exercita activitățile profesionale, în lipsa acestuia, exercitarea profesiei fiind nelegală.

De asemenea, Colegiul Psihologilor din România este unica autoritate care poate autoriza exercitarea profesiei de psiholog în oricare dintre formele de exercitare prevăzute de Legea nr. 213/2004 și singura entitate care, potrivit dispozițiilor Legii nr. 213/2004 și a Normelor de aplicare a acesteia, poate stabili spațiile și dotările necesare exercitării profesiei. Totodată legea stabilește în mod expres în sarcina CPR atribuția controlului și supravegherii exercitării profesiei de psiholog.

În altă ordine de idei, normele legale instituite prin lege fie organică, fie ordinară, nu pot fi modificate de acte normative inferioare, în situația de față un ordin de ministru, iar Ministerul Sănătății nu este autoritate abilitată de lege pentru a emite acte cu caracter normativ pentru aplicarea și detalierea Legii nr. 213/2004.

În concluzie, în opinia noastră, Ordinul Ministrului Sănătății nr. 646/2019 nu poate reglementa exercitarea profesiei de psiholog în România, ori formele de exercitare/condițiile necesare exercitării acesteia.

București, 27.06.2019

SCA Fenechiu, Savu & Asociații

Av. JULIA ZORKOCZY

